

Metabolizam pojedinačnih AK

- Pošto svaka od 20 amino kiselina prisutnih u našem organizmu ima jedinstvenu strukturu, i njihovi metabolički putevi se razlikuju
- Važni koenzimi:

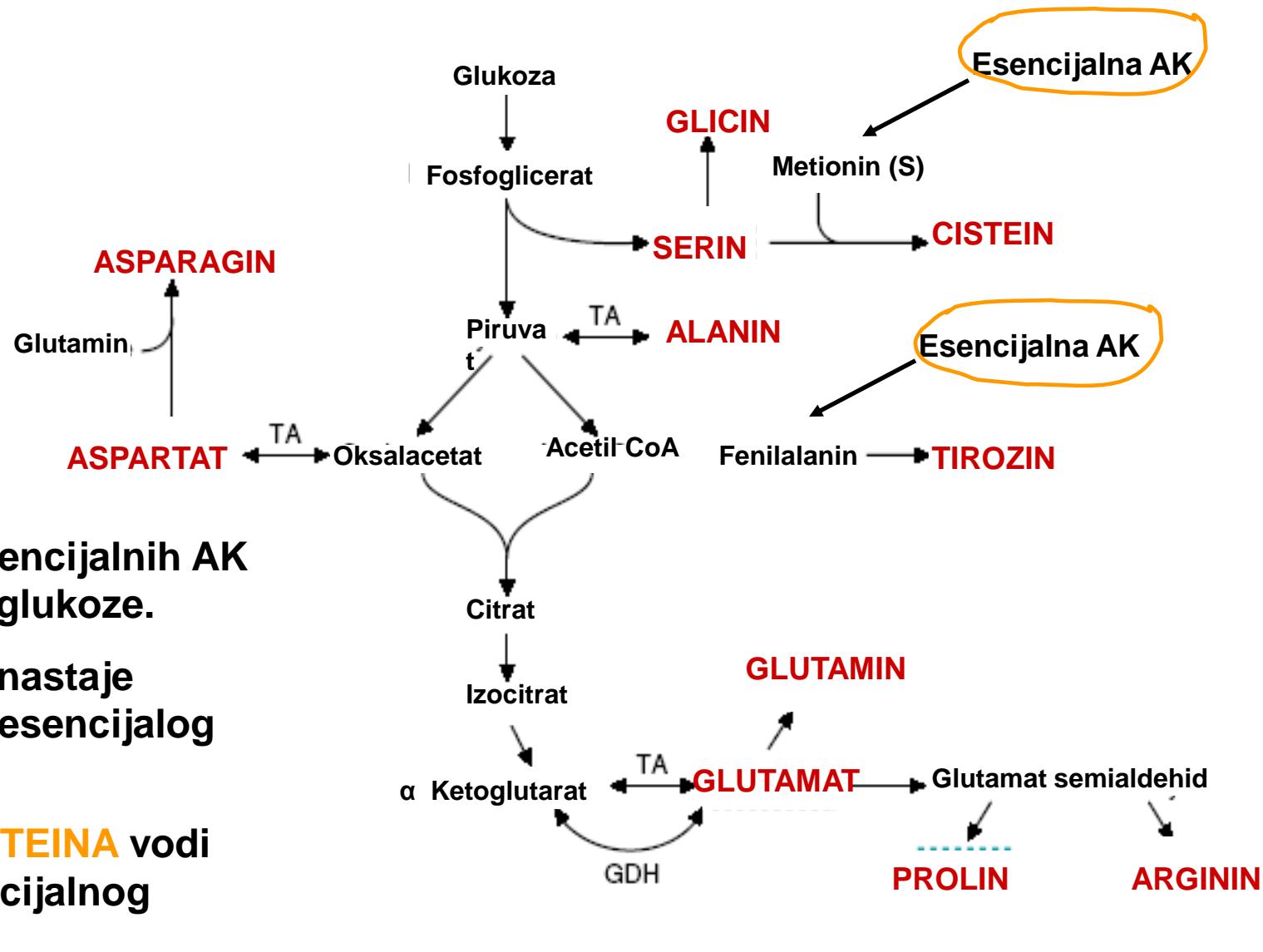
Piridoksal fosfat (koji potiče iz vitamina B6) je osnovni koenzim u metabolizmu amino kiselina. U procesima razgradnje, uključun je u uklanjanje amino grupe, pre svega u reakcijama **transaminacije** i kao davalac amino grupe u različitim putevima sinteze amino kiselina. Takođe je potreban i za neke reakcije koje uključuju ugljenični skelet amino kiselina.

Tetrahidrofolat (FH4) je koenzim u reakcijama prenosa grupe sa jednim C atomom. FH4 ima ulogi kako reakcijama razgradnje amino kiselina (npr. serin i histidin) i biosinteze (npr. glicin).

Tetrahidrobiopterin (BH4) je kofaktor potreban u reakcijama hidroksilacije prstena (npr. fenilalanin u tirozin).

-
- **Sinteza amino kiselina:** Jedanaest od dvadeset uobičajenih amino kiselina mogu biti sintetisane u organizmu. Preostalih devet se smatraju "esencijalnim" i moraju se unositi hranom.
 - Skoro sve amino kiseline koje se mogu biti sintetisane u našem organizmu su amino kiseline koje se koriste i za sintezu drugih azotnih jedinjenja. Tako npr. glicin, ima ulogu u sintezi porfirina i purina; glutamat, je neophodan za sintezu neurotransmitera i purina; i aspartat, je neophodan u sintezi purina i pirimidina.

SVEOBUVATNI PREGLED SINTEZE NEESENCIJALNH AMINOKISELINA



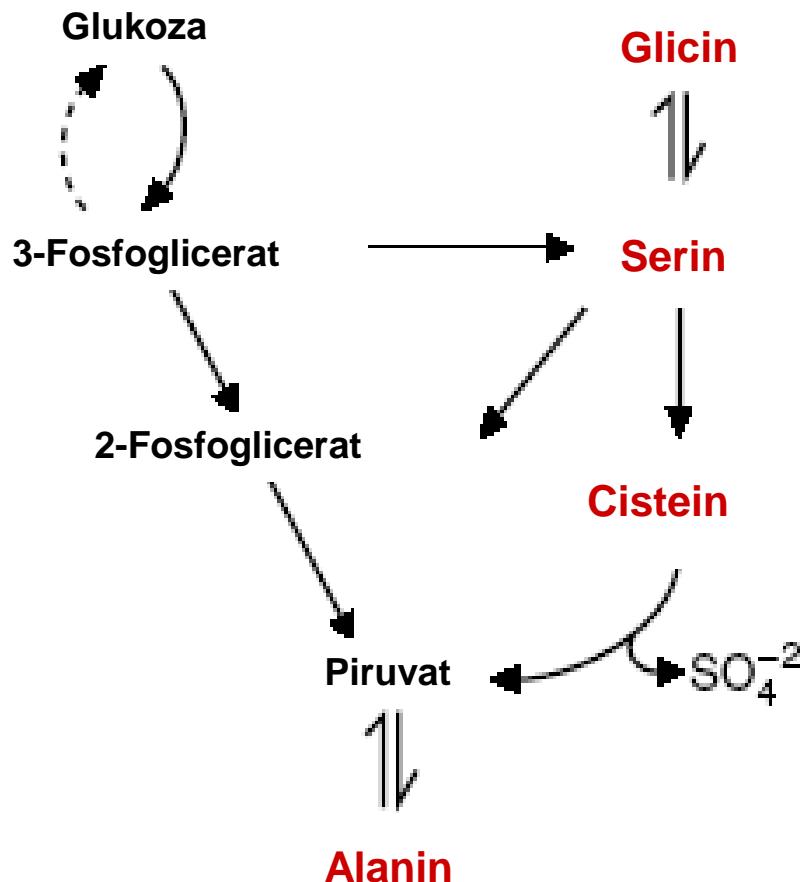
Sinteza aminokiselina u jednom koraku

<i>Tip reakcije</i>	<i>Prekusor</i>	<i>Proizvod</i>
Transaminacija	α -ketoglutarat	Glutamat
	Glutamat γ -semialdehid	Ornitin
	Oksaloacetat	Aspartat
	Piruvat	Alanin
Amidacija	Glutamat	Glutamin
	Aspartat	Asparagin
Hidroksilacija	Fenilalanin	Tirozin
	Prolin	Hidroksiprolin
	Lizin	Hidroksilizin

-
- Devet od jedanaest "ne-esencijalnih" amino kiselena mogu se dobiti iz glukoze uz, naravno, izvor azota, kao što je druga AK ili amonijak. Preostale dve ne-esencijalne AK, tirozin i cistein, zahtevaju esencijalnu AK za svoju sintezu (fenilalanin za tirozin, i metionin za cistein). Atomi ugljenika za sintezu cisteina potiču iz glukoze; metionin daje samo sumpor.

-
- Ugljenični skeleti 10 ne-esencijalnih AK izvedenih iz glukoze se dobijaju iz međuproizvoda glikolize i ciklusa trikarboksilnih kiselina (TCA).
 - Četiri AK (serin, glicin, cistein, i alanin) se dobijaju iz glukoze preko međuproizvoda glikolize.
 - Međuproizvodi ciklusa TCA (koji se mogu dobiti iz glukoze) obezbeđuju ugljenik za sintezu preostalih šest ne-esencijalnih AK.
 - Alfa-ketoglutarat je prekursor za sintezu glutamata, glutamina, prolina, i arginina. Oksalacetat obezbeđuje ugljenik za sintezu aspartata i asparagina.

AMINO KISELINE KOJE NASTAJU IZ INTERMEDIJERA GLIKOLIZE-SERIN, GLICIN, CISTEIN I ALANIN



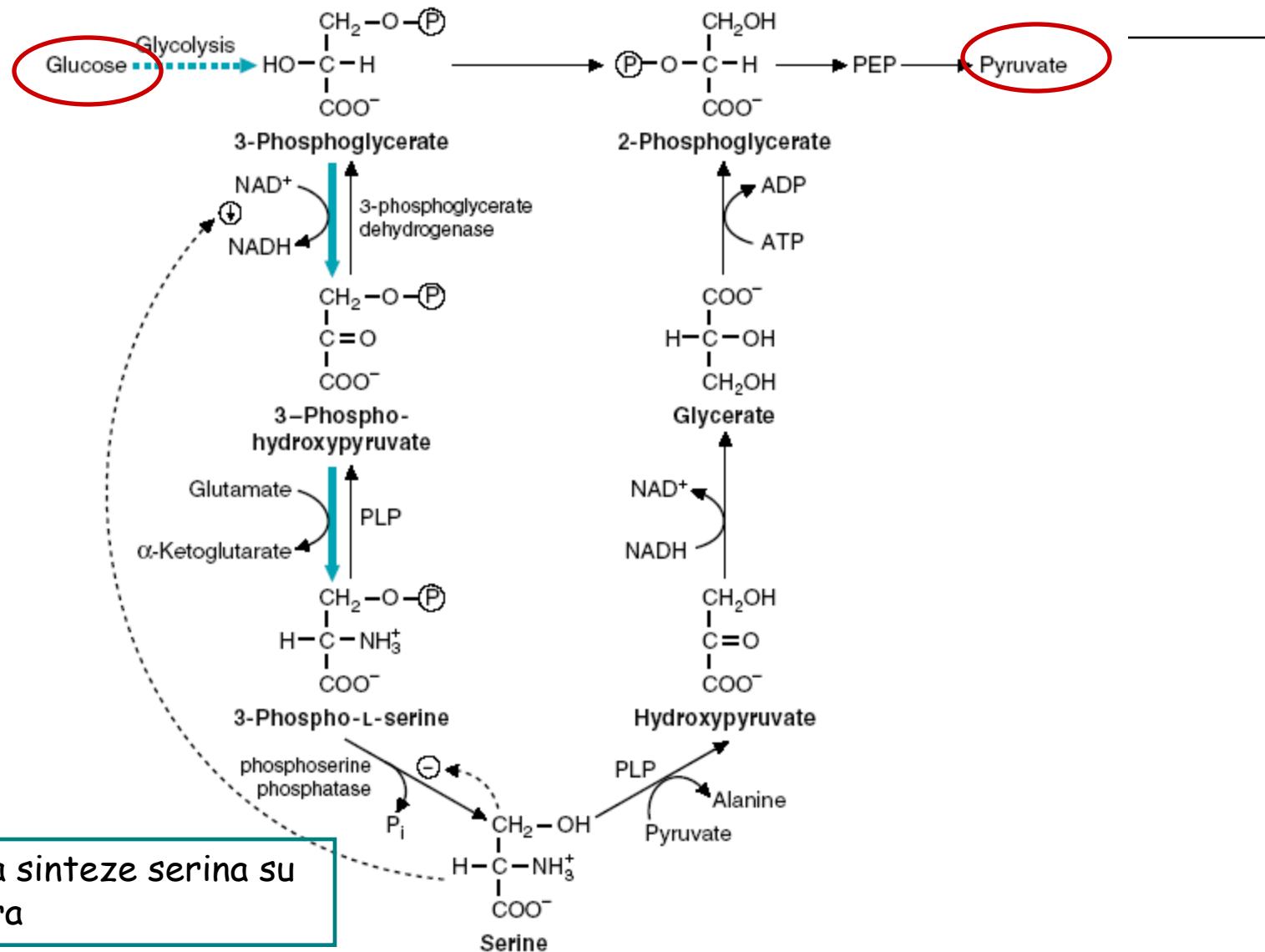
Serin nastaje iz 3-fosfoglicerata

Iz Serina nastaju **Glicin** i **Cistein**

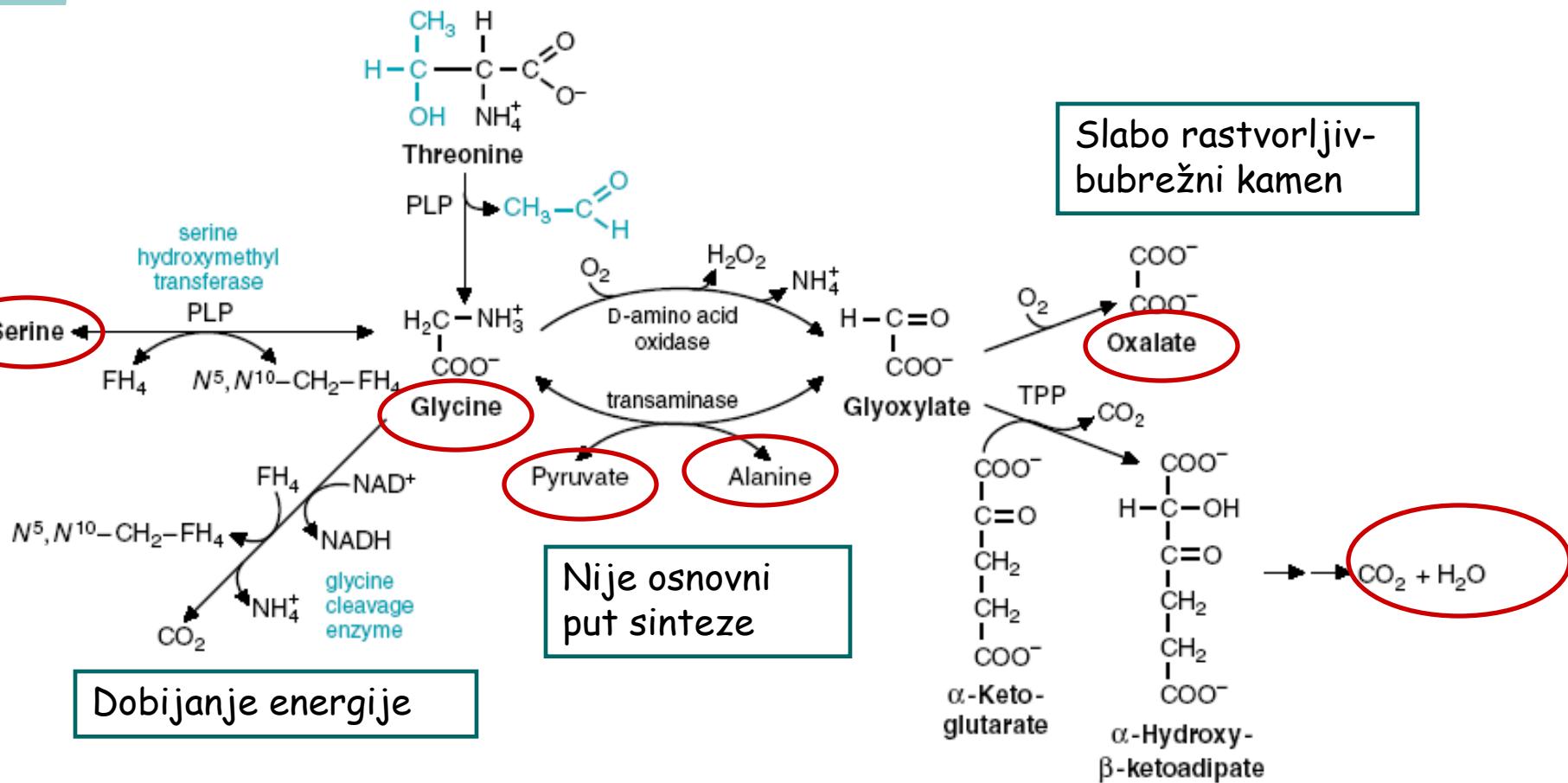
Alanin nastaje transaminacijom piruvata

Ugljenovodonični kostur koji nastaje pirlikom razgradnje ovih AK se prevodi u intermedijere glikolize-
GLUKOGENE AK

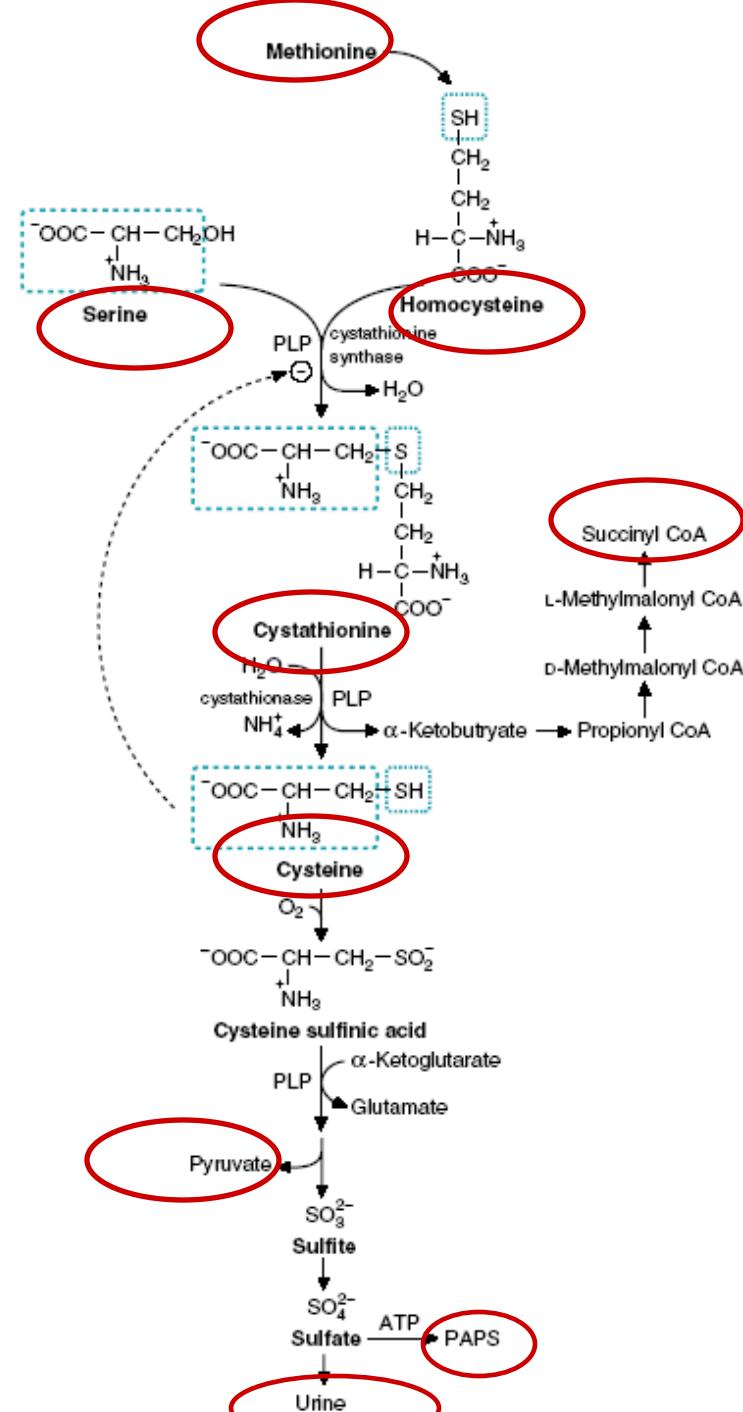
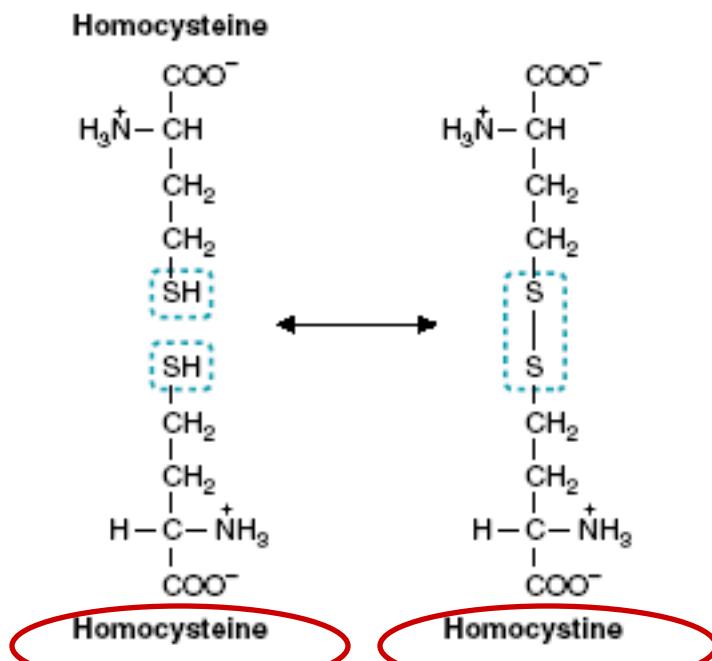
SINTEZA I RAZGRADNJA SERINA



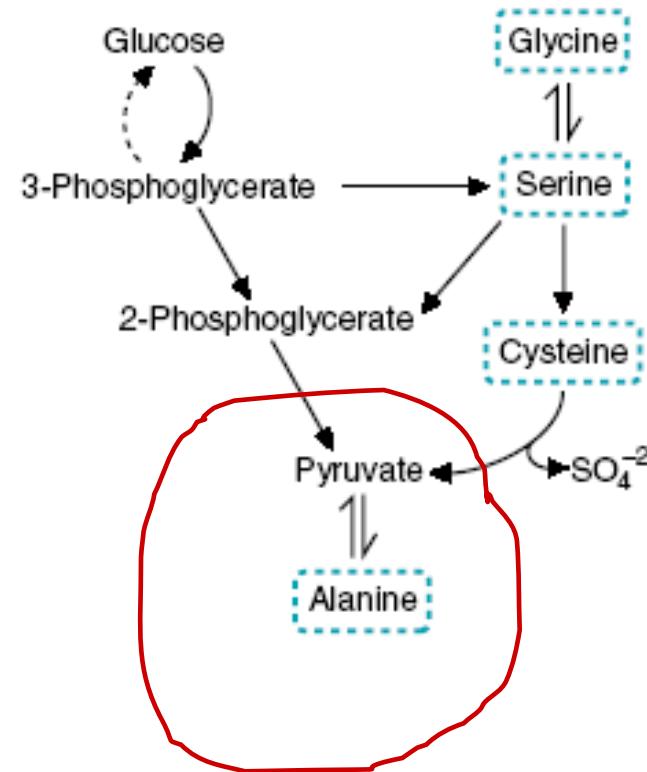
SINTEZA I RAZGRADNJA GLICINA



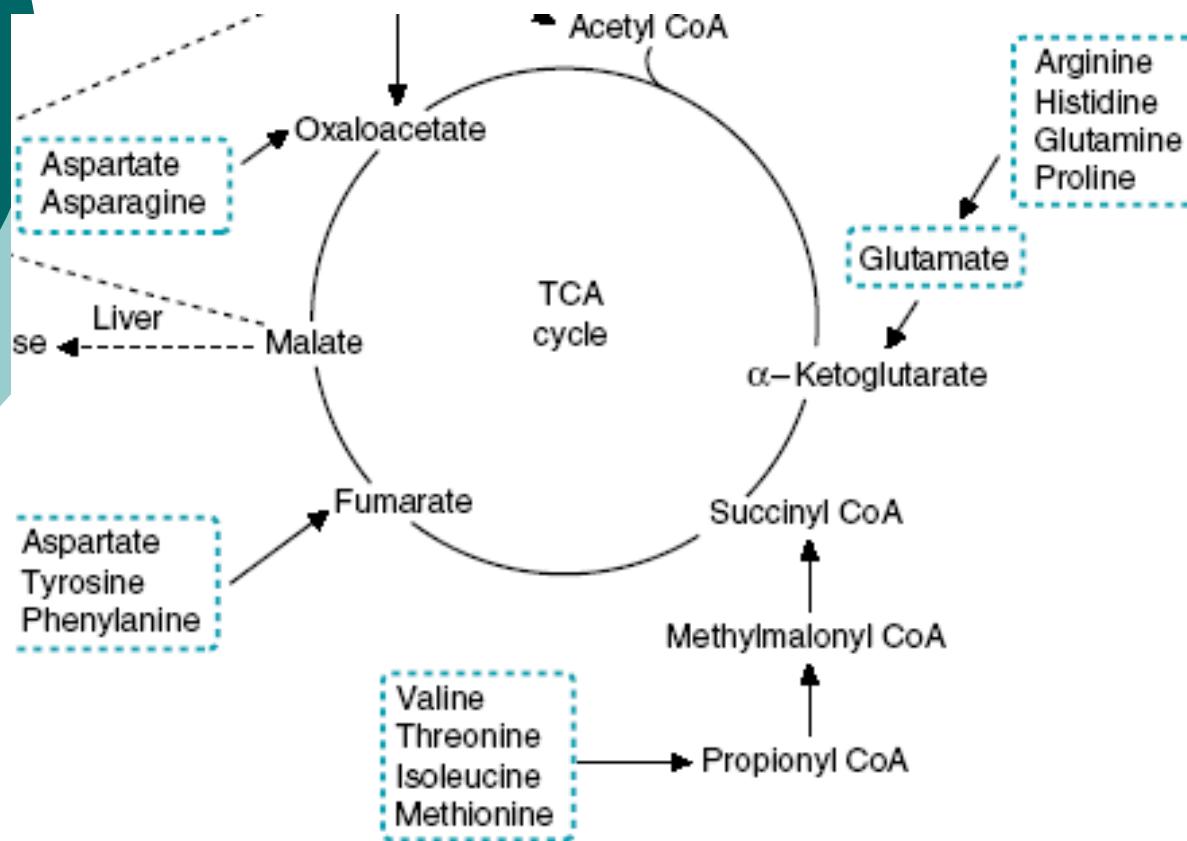
SINTEZA I RAZGRADNJA CISTEINA



SINTEZA I RAZGRADNJA ALANINA

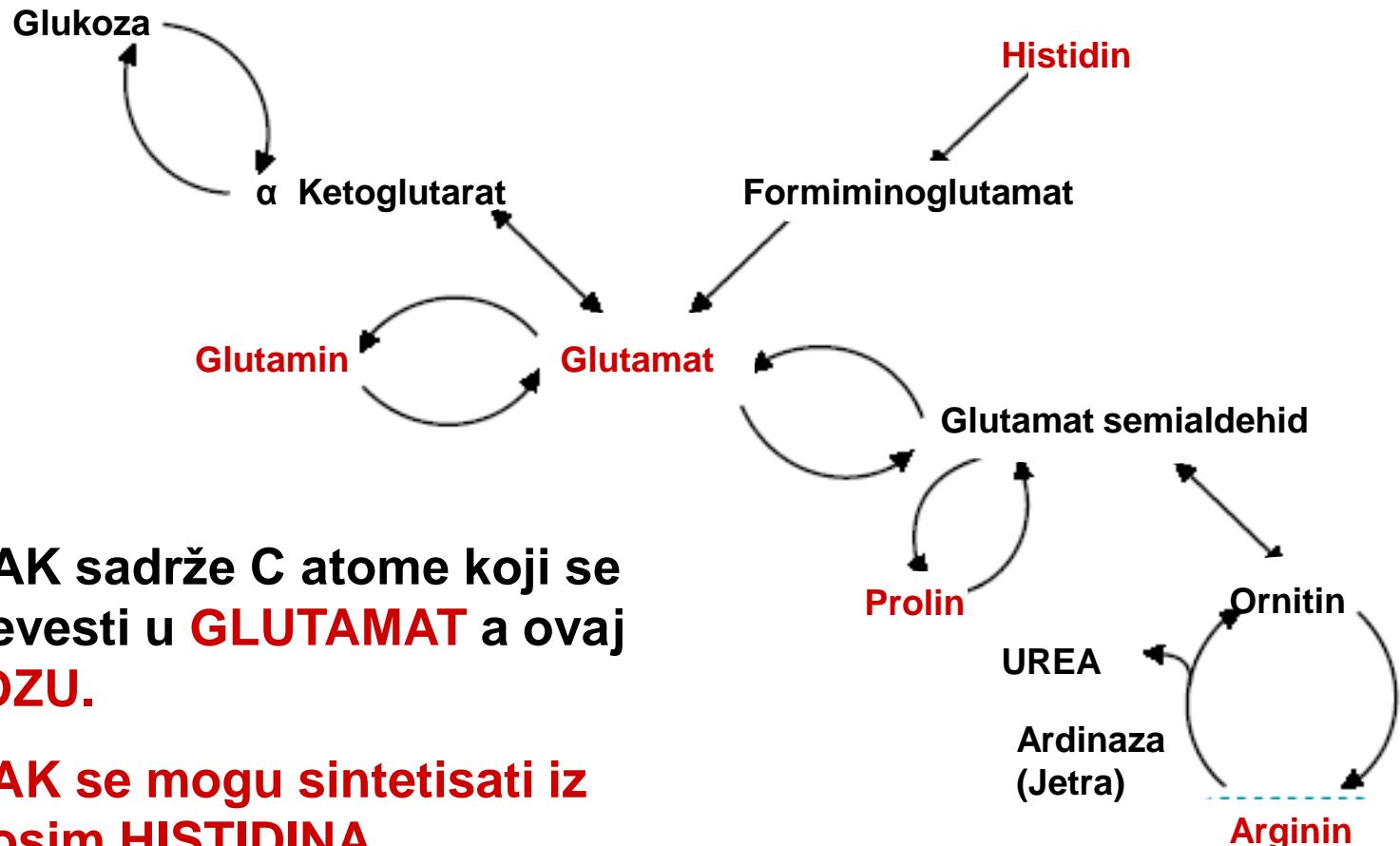


AMINO KISELINE VEZANE ZA INTERMEDIJERE CIKLUSA TRIKARBONSKIH KISELINA



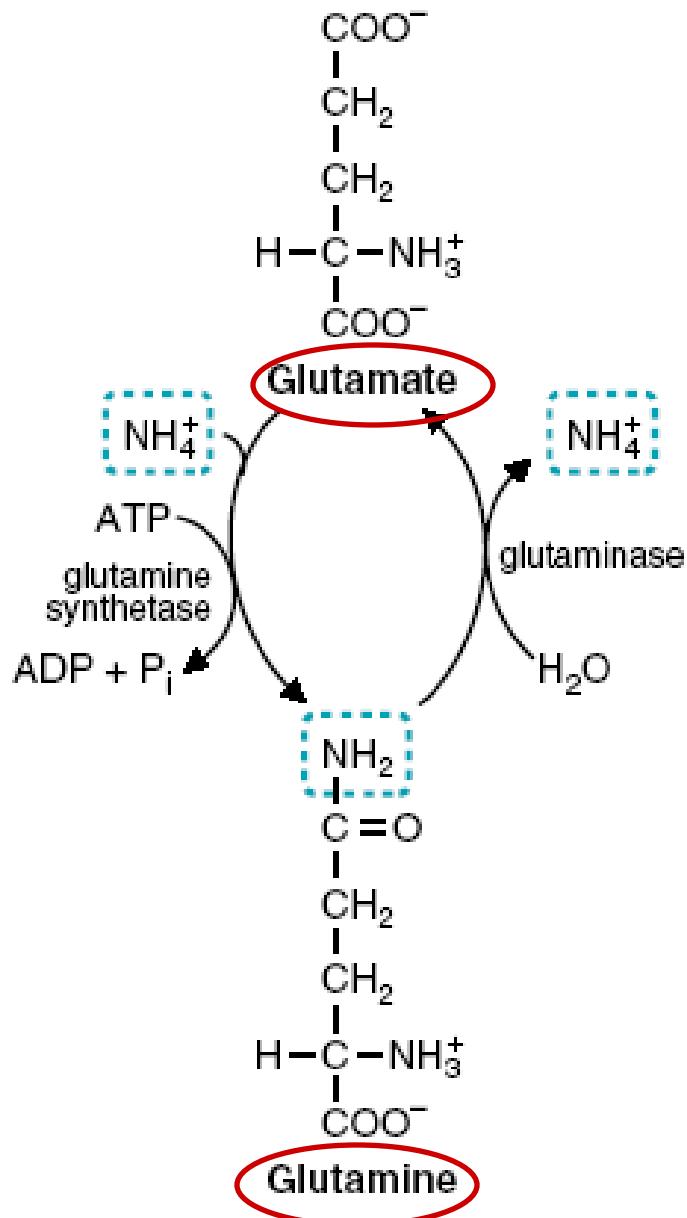
Dve grupe amino kiselina se sintetišu iz intermedijera CTK: jedna grupa formira α -ketoglutarat a druga oksalacetat. Tokom razgradnje, četiri grupe amino kiselina se prevodi u intermedijere CTK: α -ketoglutarat, oksaloacetat, sukcinil CoA, i fumarat.

AK VEZANE ZA METABOLIZAM α KETOGLUTARATA I GLUTAMATA



SINTEZA I RAZGRADNJA GLUTAMINA

Različiti enzimi katalizuju dodavanje ili uklanjanje amidnog azota poreklom iz glutamina.



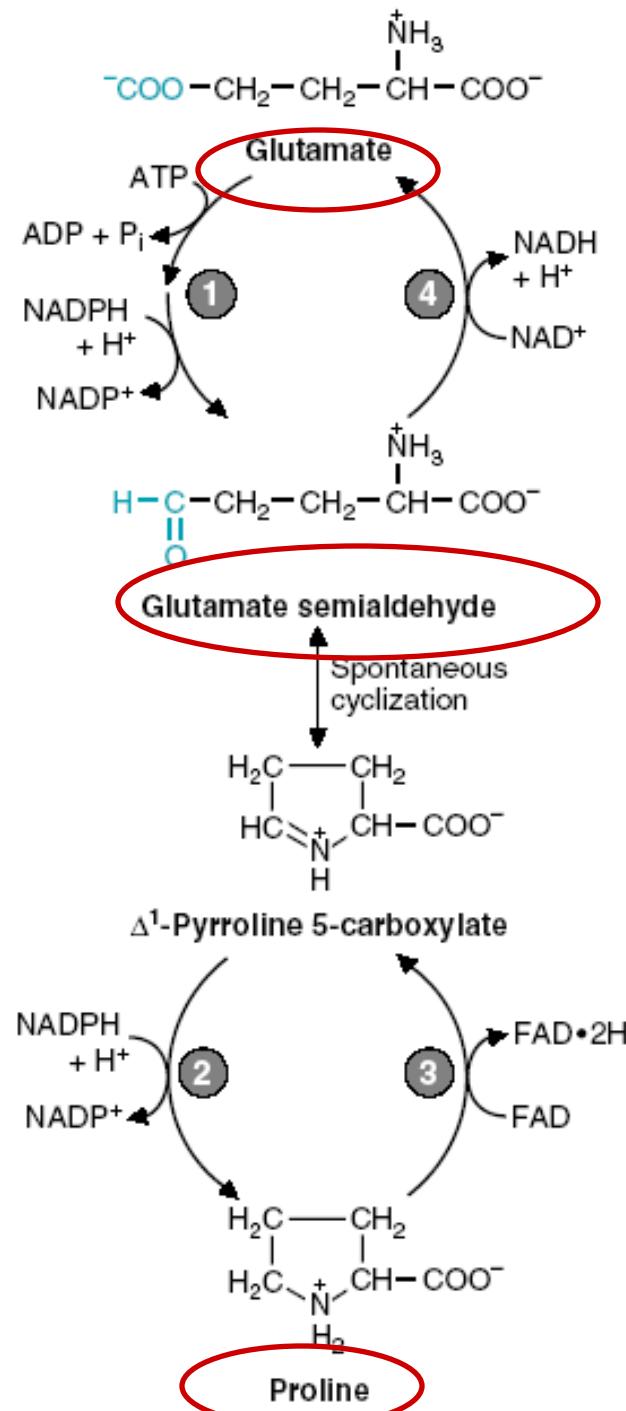
SINTEZA I RAZGRADNJA PROLINA

Reakcije 1, 3, i 4 se odigravaju u mitohondrijama.

Reakcija 2 se odigrava u citosolu.

Sinteza i razgradnja obuhvata različite enzime.

Reakcija ciklizacije (firmiranje Schiff baze) je neenzimska reakcija-spontana.



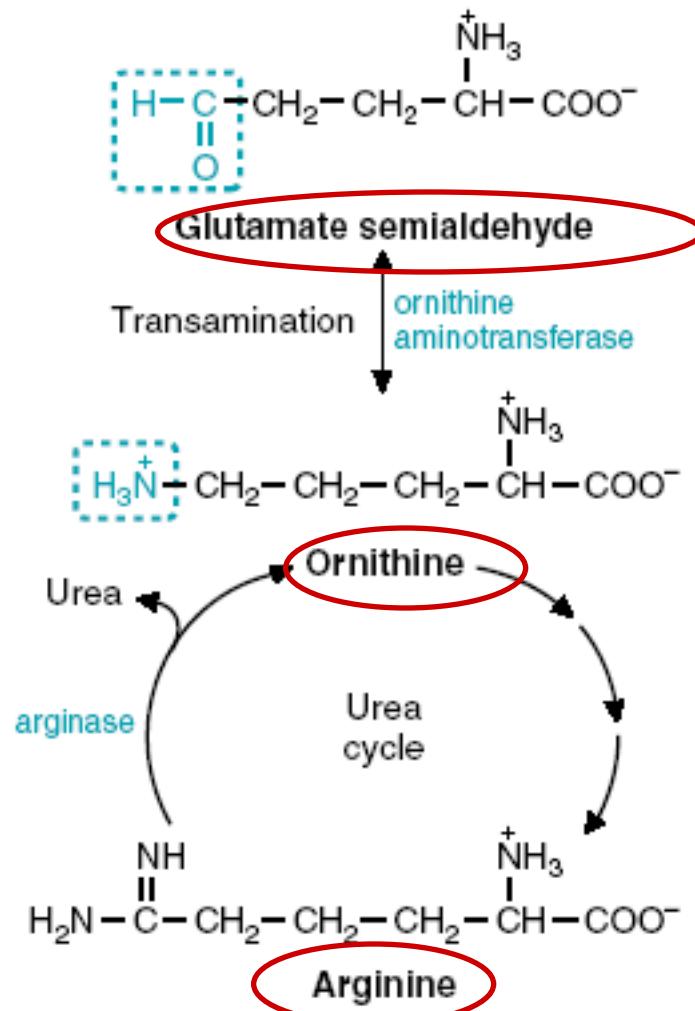
SINTEZA I RAZGRADNJA ARGININA

Aktivnost ornitin aminotransferaze je veća u epitelnim ćelijama tankog creva.

C atomi ornitina potiču od glutamat semialdehida, koji nastaje iz glutamata.

Reakcije ciklusa uree prevode ornitin u arginin.

Arginaza prevodi arginin ponovo u ornitin pri čemu nastaje urea.

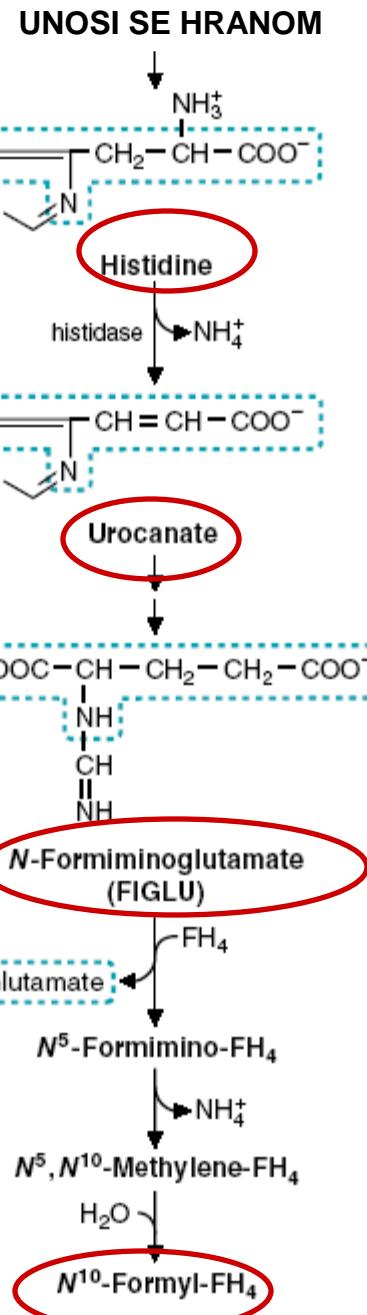


RAZGRADNJA HISTIDINA

Esencijalna AK-mora se
unositi hranom

Jedan deo molekula histidina se prevodi
u glutamat (5C atoma).

Ostatak molekula predstavlja izvor
jednog C atoma za tetrahidrofolat (FH4)

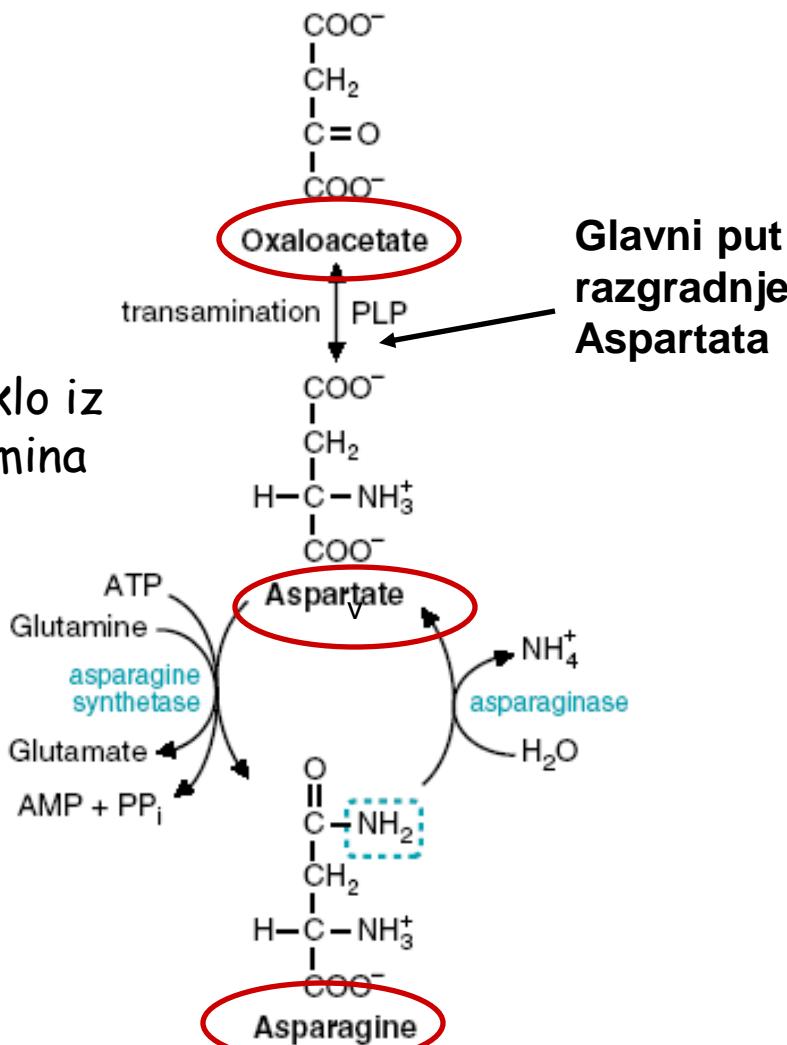


AMINOKISELINE OD KOJIH NASTAJE FUMARAT-ASPARTAT, TIROZIN I FENILALANIN

SINTEZA I RAZGRADNJA ASPARTATA I ASPARAGINA

Amidni azot u asparaginu vodi poreklo iz glutamina (azot u amino grupi glutamina potiče od NH₄)

C atomi Aspartata u
ciklusu uree se
prevode u **FUMARAT**



AMINO KISELINE KOJE SE PREVODE U FUMARAT

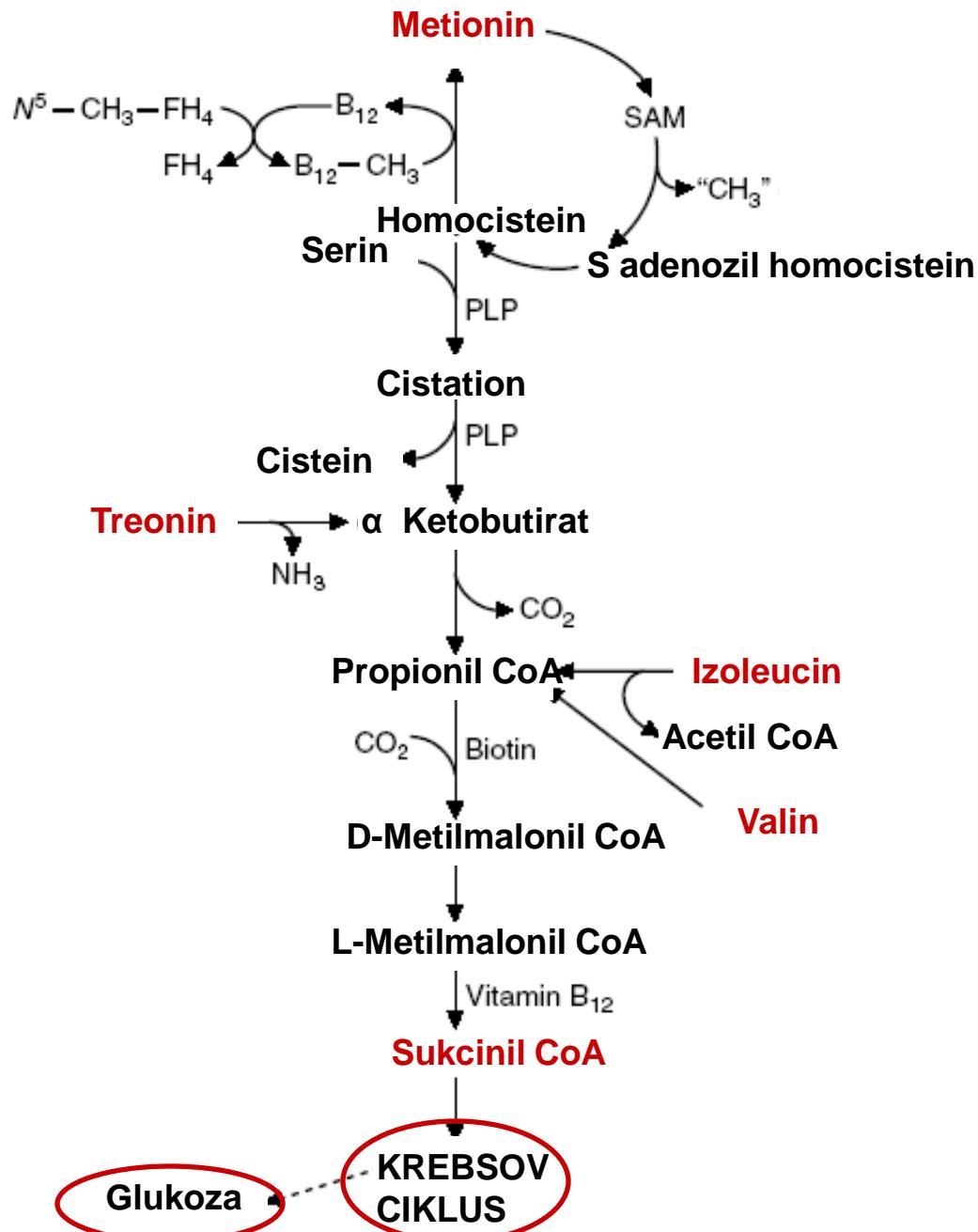
1. ASPARTAT

Iako je glavni put metaboličke razgradnje aspartata prevodenje u oksalacetat, on se prevodi u fumarat u ciklusu sinteze uree. Ovako se generiše citosolni fumarat koji se prevodi u malat a ovaj unosi u mitohondrije-anaplerotične reakcije. Analogna reakcija se dešava u ciklusu purinskih nukleotida. Aspartat reaguje sa IMP, nastaje intermedijat (adenilsukcinat) koji se razlaže na AMP i fumarat.

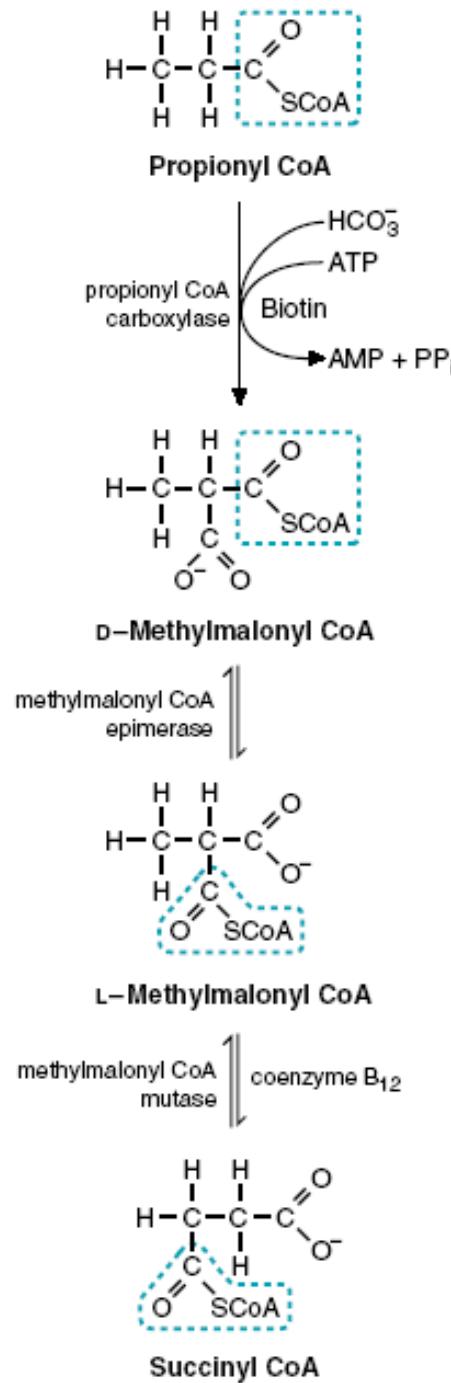
2. FENILALANIN I TIROZIN

AMINOKISELI OD KOJIH NASTAJE SUKCINIL CoA METIONIN, TREONIN, VALIN I IZOLEUCIN

Ovo su
ESENCIJALNE AK

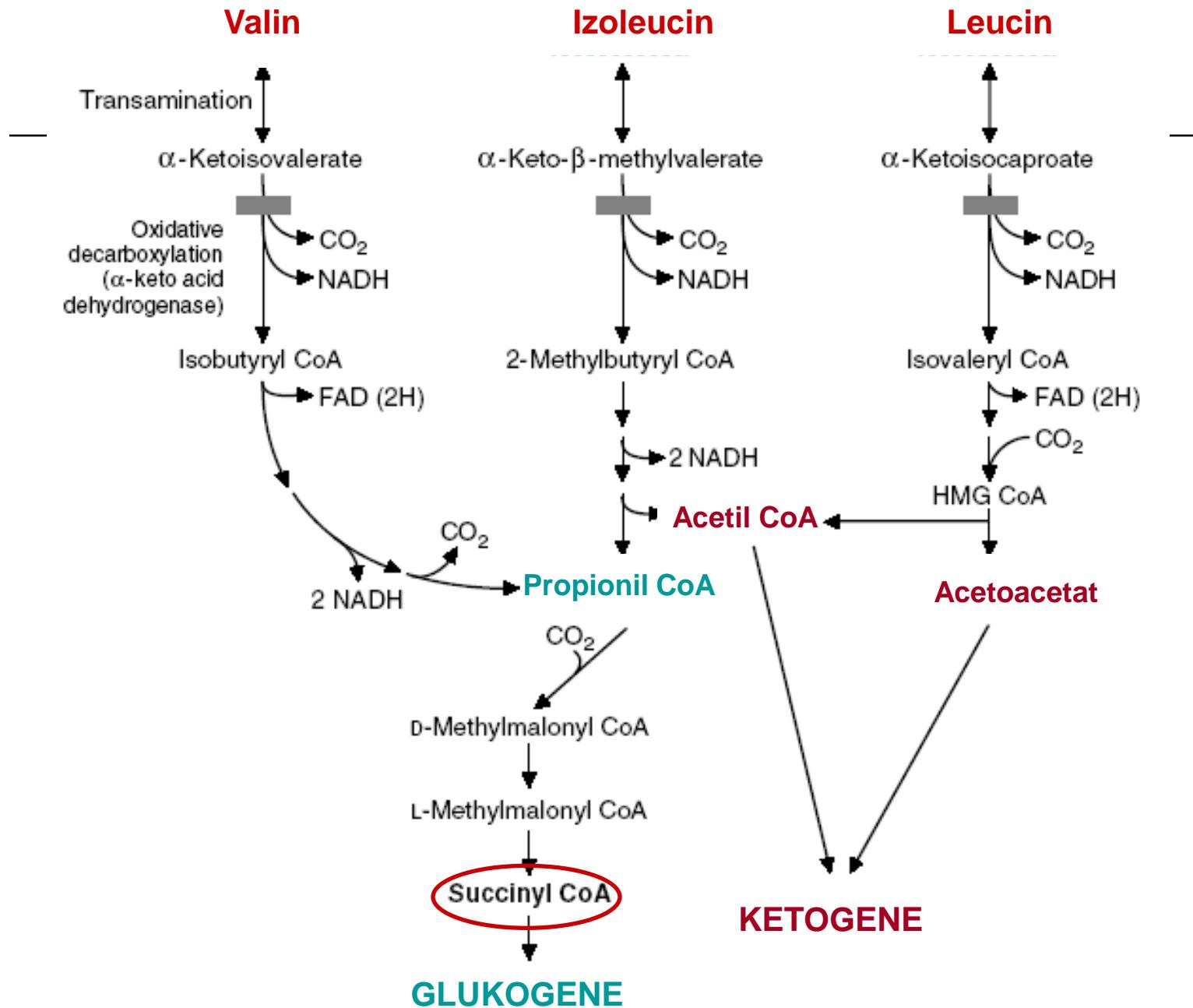


AMINO KISELINE KOJE SE PREVODE U SIKCINIL CoA



Esencijalne amino kiseline: metionin, valin, izoleucin, i treonin se razgrađuju u propionil-CoA.

Razgradnja razgranatih amino kiselina

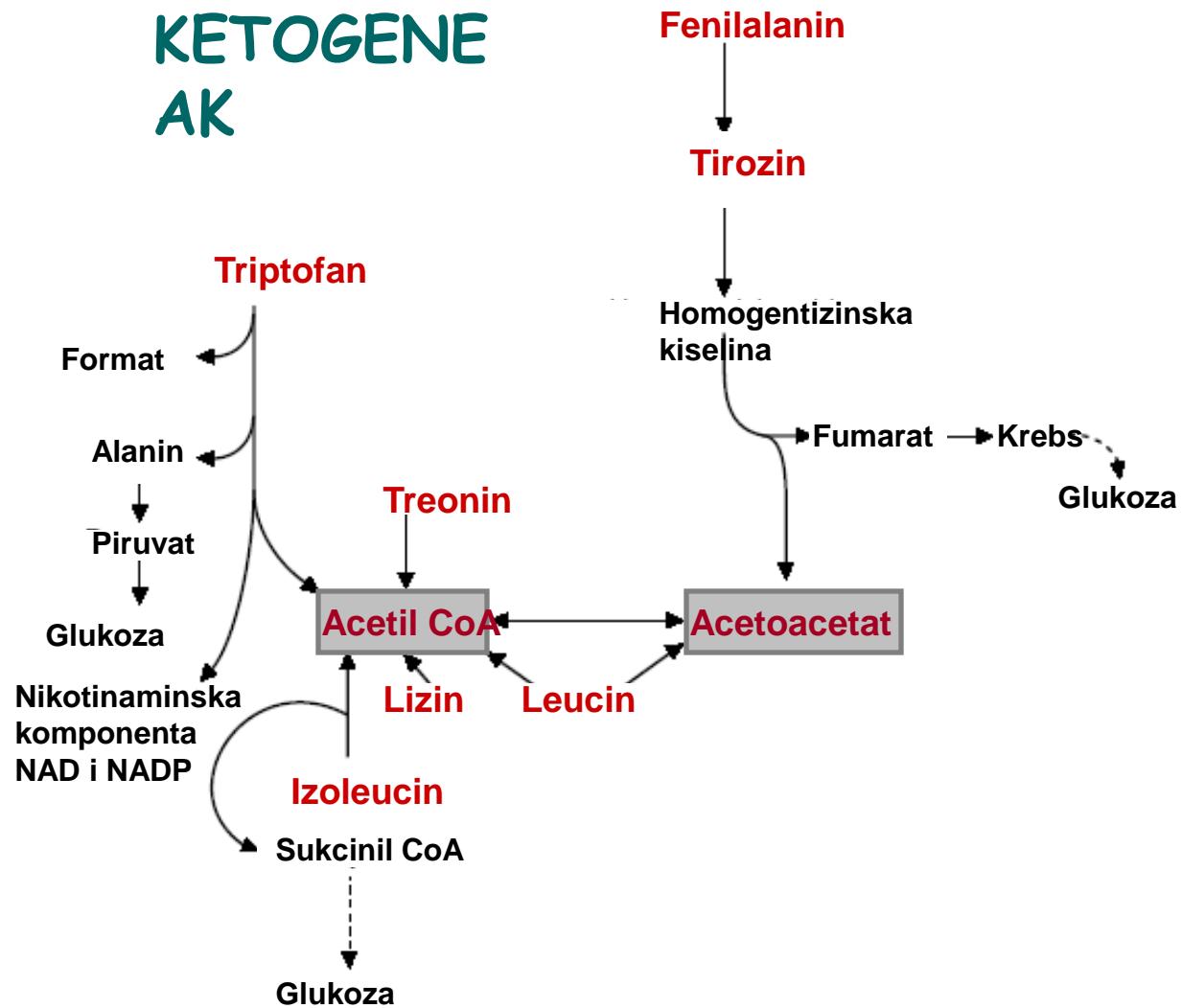


AMINOKISELINE KOJE DAJU ACETOACETAT I ACETILCoA - FENILALANIN, TIROZIN, TRIPTOFAN, LEUCIN, IZOLEUCIN I LIZIN

KETOGENE AK

Sedam amino kiselina formira acetil- CoA ili acetoacetat- nazivaju se ketogenim amino kiselinama.

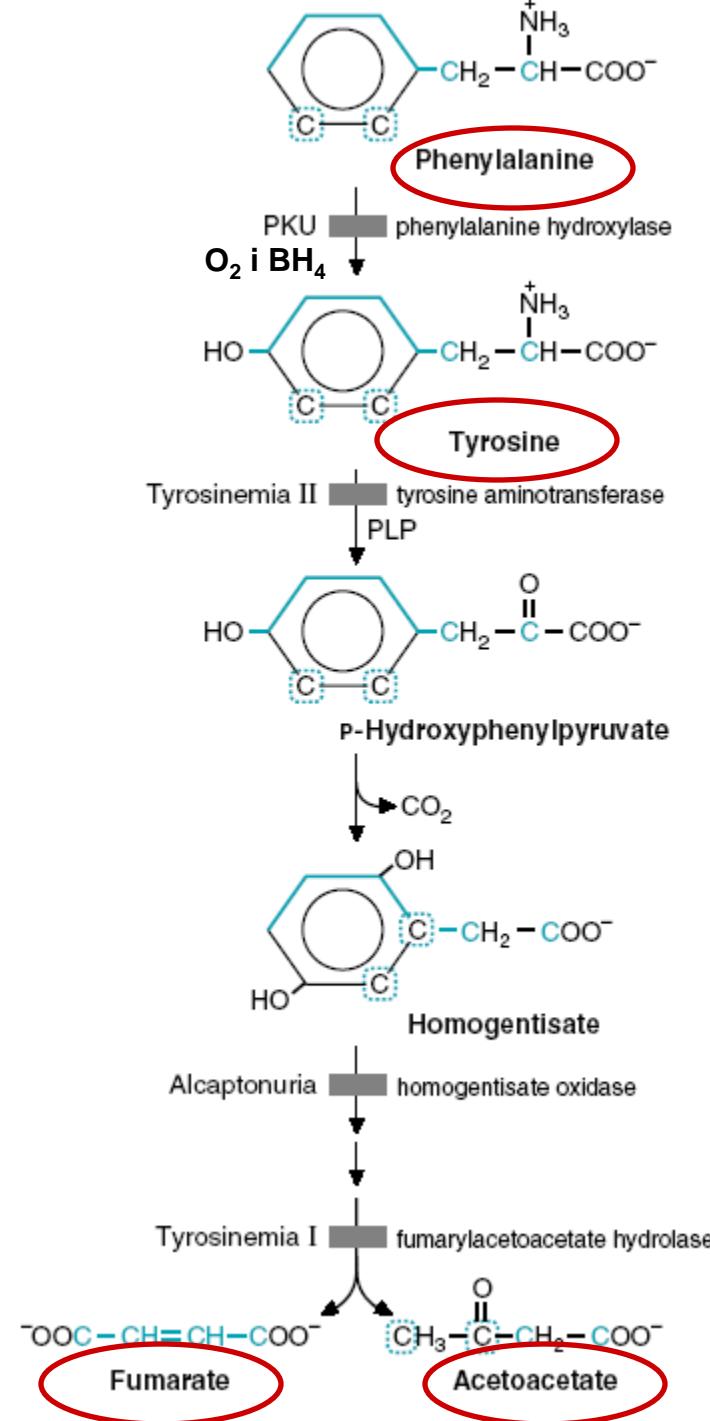
Izoleucin, treonin i aromatične (fenilalanin, tirozin i triptofan) se prevode u jedinjenja koja dalje daju i glukozu i acetilCoA ili acetoacetat. Leucin i lizin se ne prevode u glukozu; one se prevode samo u acetil CoA i acetoacetat.



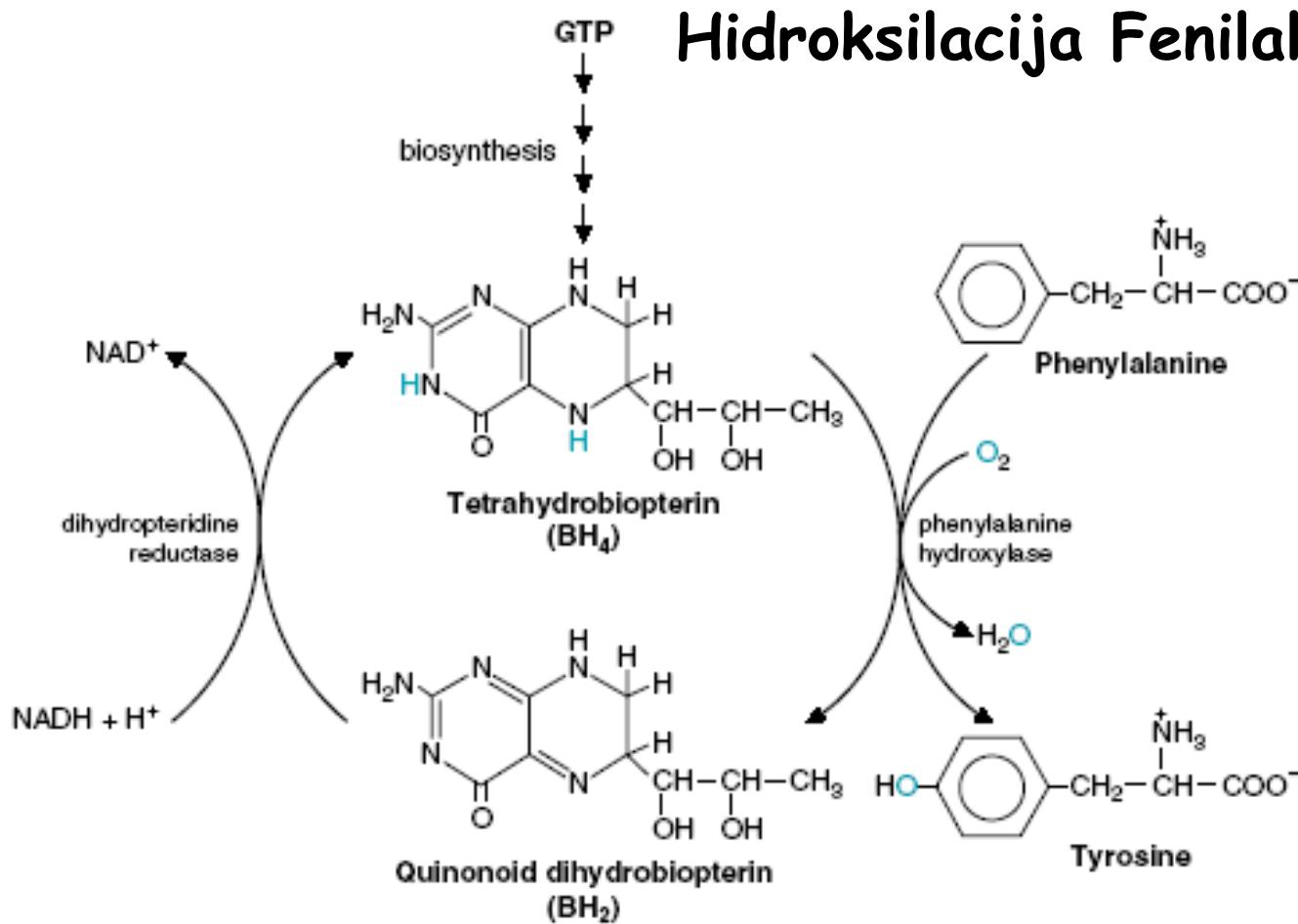
RAZGRADNJA FENILALANINA I TIROZINA

C atom karboksilne gupe se prevodi u CO_2 , a ostali C atomi u fumarat ili acetooacetat.

Deficit enzima-feniketonurija.



Hidroksilacija Fenilalanina



Hidroksilaza fenilalanina je oksidaza mešovite funkcije- molekulski O₂ je donor jednog atoma za sintezu vode a drugog atoma za proizvod tirozin.

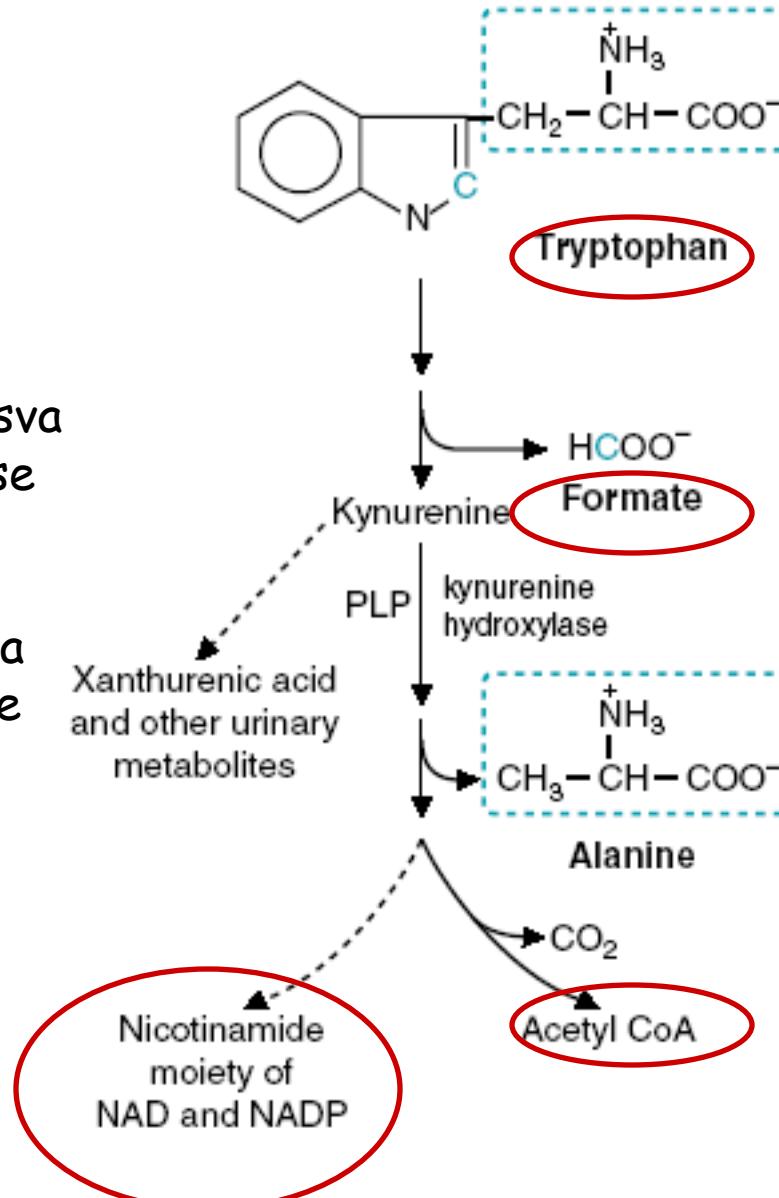
Kofaktor je tetrahidrobiopterin (BH4), koji se oksiduje u dihidrobiopterin (BH2), i mora se ponovo redukovati u BH4 kako bi se omogućilo dalje prevodenje fenilalanina t tirozin. BH4 se sintetiše u organizmu iz GTP.

Fenilketonurija-deficit hidroksilaze fenilalanina, dihidrobiopterin reduktaze ili enzima sinteze BH4.

RAZGRADNJA TRIPTOFANA

Jedan od C atoma prstena ulazi u satsva formata. Ne prstenasti deo molekula se prevodi u alanin.

Kinurenin je intermedijat, koji može da se prevede u mnoštvo proizvoda koji se ekskretuju urinom (npr ksanturenat), razgrađuje do CO_2 i acetil CoA, ili se prevodi u nikotinamidni deo NAD i NADP, koji mogu da se sintetišu i od vitamina niacina



-
- Regulacija biosinteze pojedinačnih amino kiselina može biti veoma složena, ali je zajednički imenitelj da su ovi putevi regulisani povratnom spregom tako da kako raste koncentracija slobodne amino kiseline , ključni enzim biosinteze je alosterički ili transkripciono inhibiran. Ipak, nivoi amino kiseina se uvek održavaju na takvom nivou da aminoacil-tRNK sintetaze mogu da ostanu aktivne, i da se nastavi sinteza proteina.

Razgradnja amino kiselina

- Uopšteno, putevi razgradnje amino kiselina se razlikuju od puteva biosinteze. Ovo omogućava odvojenu regulaciju anaboličkih i kataboličkih puteva.
- Pošto su proteini i hranljive materije, skoro svaka amino kiselina imati takav put razgradnje u kojem se može sintetisati NADH, koji je supstrat za proces oksidativne fosforilacije. Ipak, putevi dobijanja energije mogu uključivati i direktnе oksidacije, oksidacije u ciklusu TCA , prevodenje u glukozu i potom oksidaciju, ili prevodenje u ketonska tela, koja se potom oksiduju.

-
- Devet od jedanaest "ne-esencijalnih" amino kiselina mogu se dobiti iz glukoze uz, naravno, izvor azota, kao što je druga AK ili amonijak.
 - Preostale dve ne-esencijalne AK, tirozin i cistein, zahtevaju esencijalnu AK za svoju sintezu (fenilalanin za tirozin, i metionin za cistein). Atomi ugljenika za sintezu cisteina potiču iz glukoze; metionin daje samo sumpor.

Aminokiseline koje se sintetišu od međuproizvoda glikolize

Prekursor	Ključni intermedijat	Sledeća reakcija	Aminokiselina koja nastaje
Piruvat	Piruvat	Transaminacija	Alanin
3-Fosfoglicerat	3-Fosfopiruvat	Transaminacija	Serin
Serin	Cistation	Cepanje tioetarske veze	Cistein
Serin	Serin	Prenos hidroksimetil grupe	Glicin

Ugljenični skeleti 10 ne-esencijalnih AK izvedenih iz glukoze se dobijaju iz međuproizvoda glikolize i ciklusa trikarboksilnih kiselina (TCA).

Četiri AK (serin, glicin, cistein, i alanin) se dobijaju iz glukoze preko međuproizvoda glikolize.

Međuproizvodi ciklusa TCA (koji se mogu dobiti iz glukoze) obezbeđuju ugljenik za sintezu preostalih šest ne-esencijalnih AK.

Alfa-ketoglutarat je prekursor za sintezu glutamata, glutamina, prolina, i arginina. Oksalacetat obezbeđuje ugljenik za sintezu aspartata i asparagina.

Aminokiseline koje se sintetišu od α -ketoglutarata (ciklus trikarbonskih kiselina)

Glutamat γ -semialdehid
je intermedijat

Ključni intermedijat

Sledeća reakcija

Aminokiselina koja
nastaje

Ne	α -Ketoglutarat	Transaminacija	Glutamat
	Glutamat	γ -Amidacija	Glutamin
Da	Glutamat γ -semialdehid	γ -Transaminacija	Ornitin
	Ornitin	Ciklus uree	Arginin
	Δ^1 -pirolon-5-karboksilat	Redukcija	Prolin

Aminokiseline koje se sintetišu od oksaloacetata (ciklus trikarbonskih kiselina)

Ključna reakcija

Sledeća reakcija

Amino kiselina koja nastaje

Oksaloacetat

Transaminacija

Aspartat

Aspartat

β -Amidacija

Asparagin

Aminokiseline koje se sintetišu od α -ketoglutarata (ciklus trikarboksilnih kiselina)

<i>Glutamat γ-semialdehid je intermedijat</i>	<i>Ključni intermedijat</i>	<i>Sledeća reakcija</i>	<i>Aminokiselina koja nastaje</i>
Ne	α -Ketoglutarat	Transaminacija	Glutamat
	Glutamat	γ -Amidacija	Glutamin
Da	Glutamat γ -semialdehid	γ -Transaminacija	Ornitin
	Ornitin	Ciklus uree	Arginin
	Δ^1 -pirolon-5-karboksilat	Redukcija	Prolin

-
- Regulacija biosinteze pojedinačnih amino kiselina može biti veoma složena, ali je zajednički imenitelj da su ovi putevi regulisani povratnom spregom tako da kako raste koncentracija slobodne amino kiseline , ključni enzim biosinteze je alosterički ili transkripciono inhibiran. Ipak, nivoi amino kiseina se uvek održavaju na takvom nivou da aminoacil-tRNK sintetaze mogu da ostanu aktivne, i da se nastavi sinteza proteina.

Razgradnja amino kiselina

- Uopšteno, putevi razgradnje amino kiselina se razlikuju od puteva biosinteze. Ovo omogućava odvojenu regulaciju anaboličkih i kataboličkih puteva.
- Pošto su proteini i hranljive materije, skoro svaka amino kiselina imati takav put razgradnje u kojem se može sintetisati NADH, koji je supstrat za proces oksidativne fosforilacije. Ipak, putevi dobijanja energije mogu uključivati i direktne oksidacije, oksidacije u ciklusu TCA, prevodenje u glukozu i potom oksidaciju, ili prevodenje u ketonska tela, koja se potom oksiduju.

-
- *Sudbina ugljenika amino kiselina zavisi od fiziološkog stanja osobe i tkiva u kojem se odvija proces razgradnje. Na primer, u jetri između obroka, iz ugljeničkih skeleta amino kiselina dobijaju se glukoza, ketonska tela, i CO₂. U stanju sitosti, jetra može prevoditi međuproizvode metabolizma amino kiselina u glikogen i triacilglicerole. Tako, sudbina ugljenika AK prati sudbinu glukoze i masnih kiselina.*
 - *Jedino tkivo u kojem su prisutni svi putevi sinteze i razgradnje amino kiselina je jetra.*

U procesu razgradnje AK, njihovi C atomi se oksiduju do

(a) CO_2 ,

(b) jedinjenja koja mogu u jetri dati glukozu (piruvat i međuproizvodi ciklusa TCA - α -ketoglutarat, sukcinil CoA, fumarat, i oksalacetat), i

(c) ketonska tela ili njihove prekursore (acetoacetat i acetil CoA).

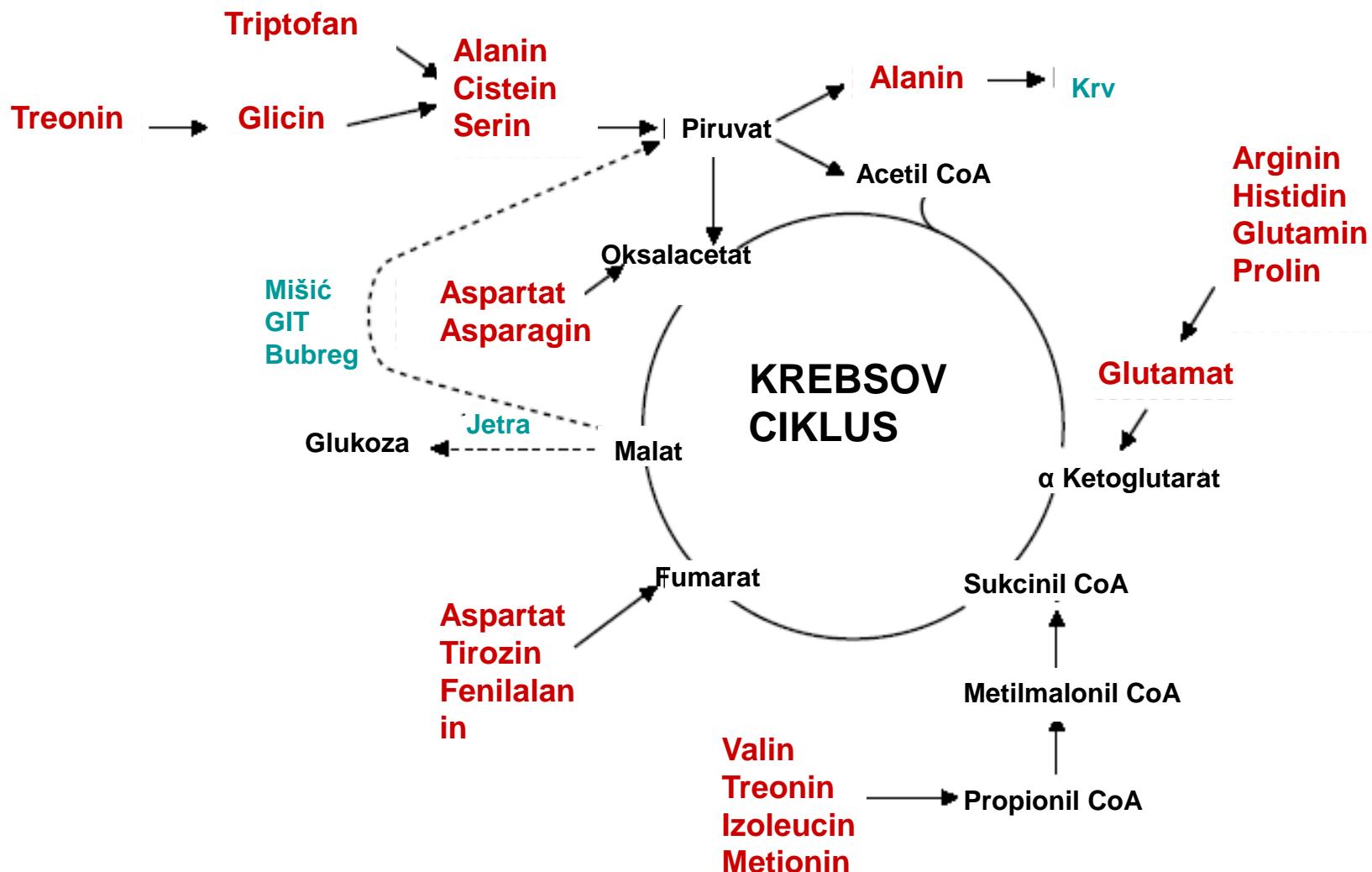
Tako se amino kiseline smatraju

glukogenim ukoliko se njihov ugljenični skelet može da prevede u prekursor glukoze i

ketogenim ukoliko se njihov ugljenični skelet može direktno da prevede acetil CoA ili acetoacetat.

Neke AK sadrže atome i ugljenika koji daju prekursor glukoze kao i atome ugljenika koji daju acetil CoA ili acetoacetat. Ovakve amino kiseline su i glukogene i ketogene.

RAZGRADNJA AMINO KISELINA-GLUKOGENE



Amino kiseline koje se sintetišu iz međuproizvoda glikolize (serin, alanin, i cistein) uz jošne neke AK (treonin, glicin, i triptofan) u procesu razgradnje daju piruvat.

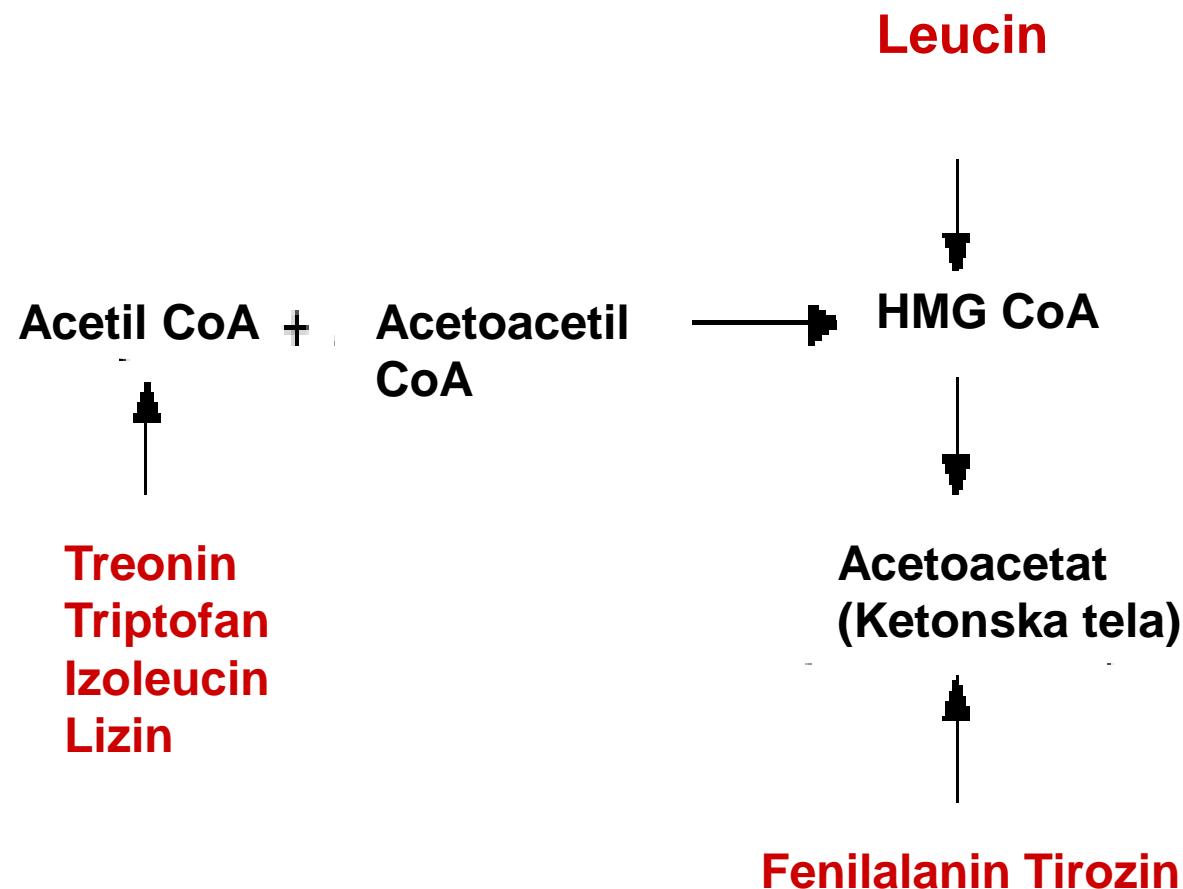
Amino kiseline koje se sintetišu iz međuproizvoda TCA (aspartat, asparagin, glutamat, glutamin, prolin, i arginin) se ponovo prevode u ove međuproizvode tokom razgradnje. Histidin se prevodi u glutamat i zatim u međuproizvod ciklusa TCA *a-ketoglutarat*.

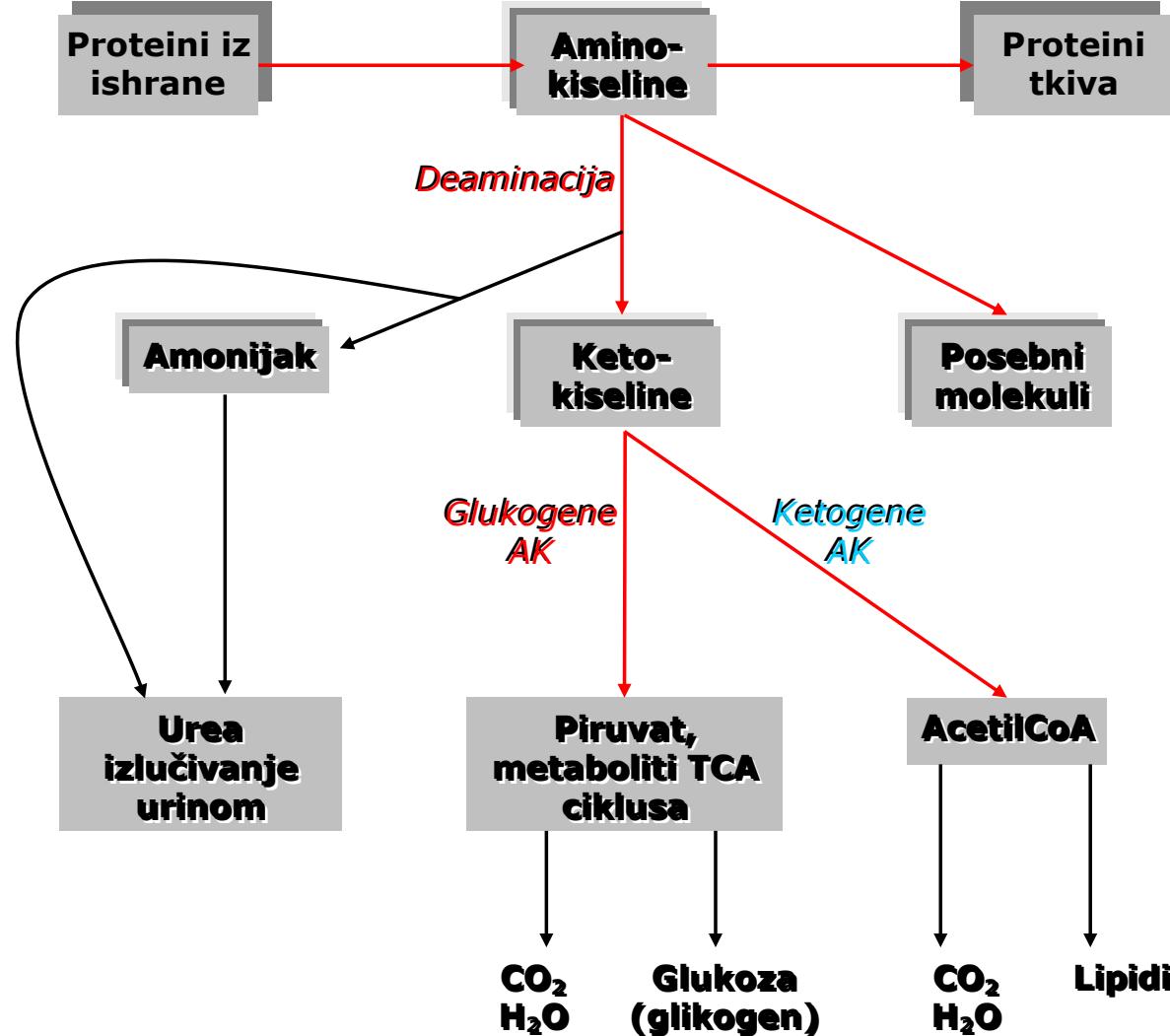
Metionin, treonin, valin, i izoleucin daju sukcinil CoA, i fenilalanin (nakon prevođenja u tirosine) daje fumarate. Pošto piruvat i međuproizvodi ciklusa TCA mogu u jetri popslužiti za sintezu glukoze, ove AK su označene kao glukogene.

Neke amino kiseline sa atomima ugljenika koji daju glukozu sadrže i druge atome ugljenika koji mogu dati ketonska tela. Triptofan, izoleucin, i treonin daju acetil CoA, i fenilalanin i tirozin daju acetoacetat. Ove aminokiseline su i glukogene i ketogene.

Dve od esencijalnih amino kiselina (lizin i leucine) su isključivo ketogene. Od njih se ne može dobiti glukoza, već samo acetoacetat i acetil-CoA.

RAZGRADNJA AMINO KISELINA-KETOGENE





Urođene greške metabolizma aminokiselina u čoveka

Zahvaćeni katabolički put	S i n d r o m	K l i n i c k e m a n i f e s t a c i j e	E n z i m s k i b l o k ili nedostatak
Arginin i ciklus uree	Arginemija i hiperamonijemija Hiperamonemija Ornitinemija	Mentalna zaostalost Neonatalna smrt, letargija, konvulzije Mentalna zaostalost	Arginaza Sintetataza karbamoilfosfata Ornitin dekarboksilaza
Fenilalanin	Fenilketonourija i hiperfenilalaninemija	Povraćanje kod novorođenčadi; mentalna zaostalost i neurološki poremećaji kod neuočenih i nelečenih oboljenja	Fenilalanin monooksigenaza
Glicin Histidin	Hiperglicinemija Histidinemija	Izražena mentalna retardacija Poremećaji govora, ponekad mentalna retardacija	Sistem za cepljanje glicina Histidaza
Isoleucin, leucin i valin	Ketoacidurija kiselina sa razgranatim lancem ("maple syrup")	Povraćanje novorođenčadi, konvulzije, smrt; mentalna zaostalost kod preživeлиh	Dehidrogemazni kompleks za razgranate kiseline
Isoleucin, metionin, treonin i valin	Metilmalonička acidemija	Slično kao i prethodno, nagomilava se metilmalonat	Metilmalonil CoA mutaza
Leucin	Izovalerička acidemija	Povraćanje novorođenčadi, acidoza, letargija i koma; mentalna zaostalost kod preživeлиh	Izovaleril CoA dehidrogenaza
Lizin	Hiperlizinemija	Mentalna zaostalost, necentralni nervni poremećaji	Lizin-ketoglutarat reduktaza
Metionin	Homocistinurija	Česta mentalna zaostalost; oboljenja oka; osteoporiza	Cistation-β-sintaza
Prolin	Hiperprolinemija tip I	Nije povezano ni sa jednim oboljenjem; prolin u mokraći	Oksidaza proline
Tirozin	Alkaptonurija	Homogentizinska kiselina u mokraći	Oksidaza homogentizinske